

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 3345/2019
23.07.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Катарине Манојловић Андрић, Данијеле Николић и Бранке Дражић, чланова већа, у ванпарничном поступку предлагача АА из ..., чији је пуномоћник Драгослав Љубичановић, адвокат из ..., против противника предлагача Републике Србије, чији је заступник Јавни тужилац Вишег јавног тужилаштва из Београда, ради рехабилитације сада пок. ББ и ВВ, одлучујући о ревизији предлагача, изјављеној против решења Апелационог суда у Београду Рех ж 34/2019 од 22.04.2019. године, на седници одржаној 23.07.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији предлагача, изјављеној против решења Апелационог суда у Београду Рех ж 34/2019 од 22.04.2019. године, као изузетно дозвољеној ревизији.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија предлагача, изјављена против решења Апелационог суда у Београду Рех ж 34/2019 од 22.04.2019. године.

Образложење

Виши суд у Београду, решењем Рех 47/18 од 24.12.2018. године, одбио је као неоснован захтев за рехабилитацију сада пок. ББ бив. из рођеног године у ..., од оца АА и мајке ГГ, преминуле 29.10.1954. године и сада пок. ВВ, рођене ... године у ..., од оца ДД и мајке ГГ, преминуле 15.05.1953. године у ..., којим је тражено да се утврди да су сада пок. ВВ и пок. ББ лишени имовине из политичких и идеолошких разлога, те да је ништав закључак Среског суда VII реона Града Београда од 08.10.1946. године И 312/46, од тренутка доношења, као и да су ништаве све његове правне последице.

Апелациони суд у Београду, решењем Рех ж 34/2019 од 22.04.2019. године, одбио је као неосновану жалбу предлагача и потврдио решење Вишег суда у Београду Рех 47/18 од 24.12.2018. године.

Против решења другостепеног суда, предлагач је благовремено изјавио ревизију, као посебну, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, на основу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном

поступку. У ревизији је указао на одлуку Врховног касационог суда Рев 577/2017 од 06.07.2017. године.

Врховни касациони суд је на основу члана 404. и 420. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14 и 87/18), а у вези одредбе члана 16. Закона о рехабилитацији („Службени гласник РС“, бр.92/11) и одредбе члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку – ЗВП („Службени гласник РС“, бр. 25/82, 48/88, „Службени гласник РС“, бр. 46/95, 18/05, 85/12, 45/13, 55/14, 6/15 и 106/15), оценио да ревизија предлагача није изузетно дозвољена.

Из образложења побијаног другостепеног решења између осталог произлази, да током поступка нису пружени докази за то да су пок. ББ и ВВ, лишени имовине из политичких, верских, националних или идеолошких разлога, већ да напротив из доказа у списима произлази да су лишени имовине коју су стекли за време рата и то плаца на ... у површини од 1046,60 м² и 1261,50 м². Чињеница да постоје докази о томе да су рехабилитанти претрпели и ратну штету и то у великом износу, а што је утврђено одлуком надлежног органа, нема утицаја на другачију одлуку овог суда, будући да ова чињеница управо говори у прилог објективности и поштовања закона у конкретној ситуацији, а по природи ствари се ратна штета морала односити на имовину коју су правни претходници предлагача стекли пре рата.

Одредбом члана 404. став 1. ЗПП је прописано, да, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Из наведеног произлази, да су Законом изричито прописани додатни, посебни услови под којима Врховни касациони суд може изузетно дозволити ревизију и одлучити о овом правном леку и онда када ревизија није дозвољена на основу члана 403. ЗПП.

Истицање погрешне примене материјалног права представља законски разлог за изјављивање посебне ревизије, искључиво уколико због погрешне примене материјалног права у другостепеној одлуци постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Према оцени Врховног касационог суда, у конкретној ситуацији нису испуњени законски услови за изузетну дозвољеност ревизије предлагача из одредбе члана 404. став 1. ЗПП, имајући у виду и да се због битне повреде одредаба како парничног, тако и ванпарничног поступка, ревизија не може изузетно дозволити, јер иста није прописана као разлог за изјављивање посебне ревизије одредбом члана 404. став 1. ЗПП.

Врховни касациони суд је испитао и дозвољеност ревизије у границама својих овлашћења, на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. а у вези члана 413. и 420. ЗПП, и утврдио да ревизија предлагача није дозвољена.

Захтев за рехабилитацију је 27.02.2014. године поднет Вишем суду у Београду. Из садржине списка предмета не произлази да је означена вредност предмета спора, нити одређена судска такса.

Одредбом члана 18. став 3. Закона о рехабилитацији је прописано, да, против правноснажног решења у поступку рехабилитације није дозвољена ревизија.

Према томе, како овај суд није дозволио одлучивање о ревизији предлагача, као изузетно дозвољеној, то ревизија предлагача није дозвољена ни на основу одредбе, члана 18. став 3. Закона о рехабилитацији.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, је прописано, да, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Како ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима у којима се тужбени захтев не односи на потраживање у новцу, предају ствари или извршење неке друге чинидбе, ако тужилац у тужби или у току првостепеног поступка није означио вредност предмета спора, нити се она може утврдити на основу одређене или плаћене судске таксе (Закључак Грађанског одељења Врховног касационог суда на седници одржаној 10.12.2019. године) и како у конкретној ситуацији није означена вредност предмета спора, нити одређена или плаћена судска такса, то ревизија предлагача није дозвољена ни на основу одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

Из изнетих разлога Врховни касациони суд је на основу члана 404. и 413. а у вези члана 420. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић